

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Csp/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417202171
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6417202171.2

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom JUDr. Alanom Strelákom, so sídlom na Vříšku 12, 811 01 Bratislava proti žalovanému: R. Ť., X. XX.XX.XXXX, V. L. P. XXX/X, XXX XX Ž. X. P., o zaplatenie sumy 508 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 396,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 396,- € od 26.04.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,90 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 22.02.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 508 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 508 € od 26.04.2016 do zaplatenia titulom nesplatenj časti poskytnutého úveru. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.12.2015 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 400 €, ktorý bol úročený úrokom vo výške 28 % z poskytnutej sumy úveru, t. j. vo výške 112 €. Celkovú čiastku 512 € sa žalovaný zaviazal uhradiť v 13-tich mesačných splátkach po 4 € pri prvých troch splátkach a po 50 € pri zvyšných 10-tich splátkach. Keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, žalobca po upozornení žalovaného podľa § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka úver zosplátnil ku dňu 25.04.2016. Žalovaný z dlžnej sumy uhradil len 4 €, preto si voči nemu nárok na zaplatenie sumy 508 € s príslušenstvom uplatnil podaním žaloby na súd.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 19Csp/27/2017 - 22 zo dňa 25.04.2017, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením, preto súd uznesením č. k. 19Csp/27/2017 - 36 zo dňa 16.08.2017 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil. Žalovaný v odpore uviedol, že sa nachádza v zlej sociálnej aj finančnej situácii a je bez domova.

3. Súd prejednal vec na pojednávaní konanom dňa 14.09.2017, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu aj žalovaného. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie neustanovil, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnil, žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil, preto súd s poukazom na § 180 veta druhá Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol, že pojednávať bude v neprítomnosti strán sporu.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.12.2015, predžalobnou upomienkou zo dňa 01.06.2016, oznámením

o zosplatnení záväzku zo dňa 26.06.2016 a rozhodnutím Sociálnej poisťovne o výške invalidného dôchodku žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalobca dňa 04.12.2015 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 400 €. Úver bol úročený sadzbou 28 % z istiny, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola dojednaná vo výške 48,99 % s tým, že priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy bola vo výške 29,89 %. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi okrem istiny aj úrok vyčíslený sumou 112 €, t. j. spolu sumu 512 €, a to v 13-tich mesačných splátkach po 4 € pri prvých troch splátkach a po 50 € mesačne pri zvyšných 10-tich splátkach, pričom na istinu pripadá 80 % splátky a na úrok 20 % splátky. Splatnosť pravidelných mesačných splátok bola dojednaná na 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom prvá splátka bola splatná v 10.deň po poskytnutí úveru. Termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 380. deň po uzavretí zmluvy o úvere, pričom počtom týchto dní je ohraničená doba trvania zmluvy o úvere. V článku III. bod 1 zmluvy o úvere bolo dojednané, že veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške. Súčasťou zmluvy o úvere je žiadosť o prevod finančných prostriedkov podpísaná žalovaným v deň uzavretia zmluvy o úvere. Dňa 01.06.2016 žalobca upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru z dôvodu, že je v omeškaní s platením splátok úveru, pričom následne ku dňu 25.04.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovanému žalobca zároveň oznámil, že dlžná suma ku dňu zosplatnenia úveru predstavuje sumu 508 €. Žalobca predžalobnú upomienku aj oznámenie o zosplatnení úveru doručoval žalovanému prostredníctvom pošty na adresu uvedenú v zmluve o úvere. Žalovaný v priebehu konania dokladoval, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 274,60 € mesačne.

6. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 1 odsek 2 veta prvá Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 9 odsek 2 písmeno f/ Zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 11 odsek 1 písmeno b/ Zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

11. Podľa § 517 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

12. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. V konaní nebolo sporným, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 04.12.2015 zmluvu o úvere. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, preto súd na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho

zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). O spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere možno dôvodne usudzovať aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je invalidným dôchodcom s jediným príjmom vo forme dôchodkovej dávky, pričom z obsahu zmluvy o úvere nevyplývalo, že by žalovaný vstupoval do právneho vzťahu so žalovaným v rámci predmetu svojho povolania respektíve podnikania. Uzavretú zmluvu súd podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

14. Vyhodnotením predloženej zmluvy o úvere z pohľadu splnenia všetkých náležitostí vyžadovaných pre spotrebiteľský úver v ustanovení § 9 odsek 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o úvere totiž nie je jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom dojednané, kedy nastane konečná splatnosť úveru. V článku II. bod 2 zmluvy o úvere je dojednaná splatnosť prvej splátky 10-teho dňa po poskytnutí úveru a splatnosť ďalších splátok k 30-temu dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom takto dojednaná splatnosť jednotlivých splátok vždy pripadne na iný kalendárny deň v mesiaci. Naproti tomu v článku III. bod 2 zmluvy o úvere je v podstate dojednané, že konečnú splatnosť úveru kopíruje termín poslednej splátky úveru, pričom v tej istej vete je uvedené, že konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzavretí zmluvy o úvere. Z takto dojednaného termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je zrejmé, že ide o dva spôsoby určenia termínu konečnej splatnosti úveru, pričom vo svojom výsledku, teda v určení, ktorým konkrétnym dňom nastane končená splatnosť, si tieto navzájom odporujú. Predmetné dojednanie podľa presvedčenia súdu nie je naplnením zákonnej náležitosti uvedenia doby trvania zmluvy o úvere a termínu konečnej splatnosti úveru podľa § 9 odsek 2 písmeno f/ Zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na absenciu uvedenej podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úver s poukazom na § 11 odsek 1 písmeno b/ Zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

15. Keďže žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 400 € a žalovaný na splatenie úveru po vyhlásení jeho predčasnej splatnosti uhradil len sumu 4 €, žalobca má vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť ním poskytnutého úveru nárok len na zaplatenie sumy 396 € s príslušenstvom.

16. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 396 € od 26.04.2014 do zaplatenia. Pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 26.04.2014 (prvý deň omeškania žalovaného s dlžnou sumou, t.j. deň nasledujúci po zosplatnení dlžnej sumy) predstavovala 5 % ročne. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka a § 3 odsek 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

17. Nakoľko predmetom konania bolo zaplatenie sumy 508 € s príslušenstvom, súd žalobu žalobcu v zvyšnej časti o zaplatenie sumy 112 € s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 2 CSP. Žalobe bolo vyhovené v časti o zaplatenie sumy 396 €, t. j. úspech žalobcu je 77,95 %. V časti o zaplatenie sumy 112 €, t. j. 22,05 % bol v spore úspešný žalovaný (neúspech žalobcu je úspechom žalovaného). Vo veci tak bol úspešnejší žalobca, ktorému súd priznal nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 55,90 %.

19. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 odsek 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.